

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucurosi

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

După 25 de ani.

În ședința dela 14 l. c. a casei deputaților ministrul-president contele Iuliu Szapáry a comunicat în mod oficios, că la 6 Iunie Majestatea Sa va sosi în capitala Ungariei, pentru a sărbători iubileul de 25 de ani dela încoronarea cu coroana Sfântului Stefan. Totodată șeful guvernului a propus modalitățile, după care această memorabilă și în viața regatului ungar are să fie sărbătorită de către corpurile legiuitoare.

Casa a primit propunerile contelei Szapáry, de astă-dată — lucru rar în parlamentul maghiar — cu voturile tuturor partidelor. Numai bătrânul șef Irányi și bătrânul caraghios Csánády din partidul kossuth-istilor și-au făcut obișnuitele rezerve față cu steagul negru-galbin, declarând însă, că și partidul lor va lua parte la sărbătorile iubileare.

Înțelegem prea bine, că Maghiarii se pregătesc a sărbători iubileul încoronării cu pompa cuvenită. Înțelegem, că cu prilegiul lui divergențele de partid dispar, și cu toții se găsesc uniți în aceleași sentimente de bucurie. Pentru-că în adevăr pentru ei anul 1867 și actul încoronării sunt punctul de mănecare, din care în cursul anilor s'a desvoltat actualul sistem politic, atât de cu prisos favorabil pentru tot ce este maghiar.

Ca cetățeni leali ai patriei noastre, noi Românii din regatul unguresc numai regreta putem, că ne este imposibil să participăm și noi la sentimentele de bucurie ale concetățenilor nostri din națiunea privilegiată. Căci deși cu inimă nefașărită simțim toate bucuriile și toate înfrigurările inspirate de evenimentele ce ating deaproape destinele Augustei Case domnitoare, totuși sentimentele noastre cu acest prilegiu sunt și trebuie să fie foarte împărțite.

Nu vom face ca Maghiarii la 1888, când Majestatea Sa și-a sărbătorit iubileul de 40 de ani dela urcarea pe gloriosul Tron al strămoșilor Sei. Nu vom sta îndârjiți la o parte, ca dinșii, ca-și-când pe noi nu ne-ar privi. Ne vom bucura, că D-zeu a dăruit viață și sănătate bunului nostru Monarch, ca să poată împlini un pătrar de secol, de când și-a pus pe cap coroana Ungariei, însă

de iubileul oficial, de iubileul Maghiarilor, va trebui să stăm departe.

Căci pentru noi acest iubileu nu este numai amintirea unui îmbucurător eveniment din viața dinastiei, ci totodată și sărbătorirea unei triste epoci din viața patriei și a poporului românesc. Nu numai încoronarea regelui legitim s'a făcut la 1867, ci totodată s'a inaugurat era stăpânirii exclusive a rasei maghiare, era strivirii naționalităților de altă limbă, era politice maghiarizatoare.

Și cât de grele au fost pentru noi consecuențele acestui fatal sistem politic! Câte promisiuni date s'au călcat, câte iluzii am pierdut, câte pagube am suferit în bunul nostru național și cultural! Câte am îndurat și îndurăm, cât de grea este lupta, ce astăzi trebuie să purtăm pentru apărarea vieții noastre naționale! Din viața publică am fost scoși prin uneltiri măiestrite, limba, în contra legilor pozitive, ni-a fost eliminată de pretutindenea, ear' astăzi suntem ajunși acolo, că după dispozițiuni legislative nici chiar sanctuarul familiar nu ne mai este scutit de atentatele îndreptate contra vieții și individualității noastre etnice.

Sub asemenea auspicii chiar sentimentele noastre de lealitate și patriotismul cel adevărat ne dictează să stăm la o parte de festivitățile arangiate de depozitarii privilegiați ai puterii statului.

Cu atât mai mult sîntem însă datori a depune, chiar în aceste zile, la treptele Tronului omagiile lealității noastre, dar' totodată și a arăta Augustului purtător al coroanei motivele, din care noi nu putem fi mulțumiți cu actualele stări de lucruri și care ne inspiră îngrijiri, nu numai pentru viitorul poporului nostru, ci pentru binele și prosperarea patriei comune.

Vom lăsa deci pe Maghiari să-și sërbeze singuri iubileul, ear' noi vom merge cu încredere la părintele cel drept al tuturor popoarelor din monarhie și vom spune cu leală sinceritate, că pe lângă toată credința și tradiționala noastră alipire către gloriosul tron al Habsburgilor, ni s'a făcut peste puțină să ne bucurăm atunci, când fiecare cetățean al statului ar trebui să se poată bucura.

Glorificarea revoluționarului în parlamentul maghiar. După cum cetitorii pot vedea din raportul nostru de astăzi „din parlamentul maghiar“, în ședința de ieri a casei deputaților din Budapesta s'a săvîrșit o adevărată glorificare a revoluționarului Klapka. Propunerea guvernului de a se trece la ordinea zilei peste pretenșiunile de ciudață lealitate ale opoziționalilor după o votare făcută în toul obișnuitului scandal, abia a înfruntat șubreda majoritate de unsprezece voturi. Va să dăcă în preajma iubileului de încoronare, nu numai opoziția moderată și nemoderată, ci înșiși guvernamentalii, parte se absentează dela vot, parte votează pe față pentru glorificarea revoluționarului. Aceasta va să dăcă „împăcarea“ cu dinastia?

„Menirea națională a Ovreurilor maghiari“.

(Urmare și fine.)

„În lupta guvernului cu naționalitățile, în comitatele locuite de naționalități și la municipii, și până acum nu odată Ovreurii credincioși și patrioți au făcut să triumfe ideea de stat maghiar. Ear' cât pentru viitor putem afirma fără a exagera, că acel arăndaș, care s'a retras în una sau două odăi ale castelului magnatului din Nordul Ungariei, ori arăndatorul regalilor, care a ocupat curiile magnatilor ruinați din Ardeal, o să moștenească nu numai drepturile de proprietate ale antecesorului său, ci și datoriile patriotice și menirea națională; păstrarea ideii de stat maghiar, cultivarea limbii maghiare va îndeplini-o tot cu atăta sfințenie, ca purtătorii emblemelor strălucite și ai titlurilor nobile.

„Mai departe, acel doctor ovreu comunal ori de cere, pe care îl găsești aproape în fiecare sat, nu împărtășește numai datoriile către statul maghiar săvîrșite de ceilalți funcționari, ci împreună cu solgăbirul și judele cercual participă la munca grea a conducerii mișcării intelectuale maghiare.

„Dacă în Ardeal ar fi mai mulți Jidani, averile nobililor maghiari scăpăți n'ar fi ajuns în mâinile Valachilor, — scrie autorul, — ceea-ce este un pericol cu atât mai mare, eu cât adevăra maghiar devine valachă nu numai că nu are să spriginească cultura maghiară, ci va căuta să dea sprigină celui mai mare dușman pentru Maghiari: strădanilor, tendențelor naționale-valache...“

După-ce arată cum clasa mijlocie a orașelor maghiare s'a înmulțit și întărit prin concursul Jidanilor, scrie:

„Mommseii și Welhausenii secolelor viitoare vor repeta despre noi scrisese Jidanilor din epoca elină, vor recunoaște spre cea mai mare glorie a noastră, că precum Jidanii din epoca elină au ajutat în mare parte la elinisarea Orientului, tot așa Jidanii maghiari cer partea lor mare și măreață din meritul maghiarizării naționalității din Ungaria, vor arăta fără-ca cineva să poată trage la îndoială, că acei 700.000 Jidani maghiari, care de altfel în privința averilor și culturii prețuiesc cât două treimi din locuitorii patriei, au împlinit în istoria patriei Ungariei o misiune măreață de veci!...“

După-ce arată suferințele, pe care Jidanii au trebuit să le îndure din pricină, că religia lor a fost numai tolerată, — pedecela ce în trecut s'au pus în desvoltarea lor culturală-confesională și arată totodată și ce ar pute ajunge Jidanii după-ce li-s'ar recipia confesiunea, numără toate acele bunuri ce ar herădi Maghiarii primind în sinul lor pe Jidanii, cât de mult urmași lui Árpád s'ar întări prin contopirea celor ai lui Sem, citând pe Bekesics Gusztáv, redactorul lui „Nemzet“, scrie:

„Trebuie să se introducă urgent căsătoria civilă, acest singur mijloc de contopire.

„Jidănimea se apropie deja de cifra milionului, va să dăcă a șaptea parte din neamul maghiar. În privința inteligenței și a averilor reprezintă însă un procent mult mai mare între puterile mai culte ale națiunii.

„Ce mai vrem? Până când jidănimea se se desvolte într'un ghetu social deosebit? Până-ce dărimându-se păreții izolatori, poporul maghiar nu o să mai aibă putere de a asimila pe Jidani?

„Acesta ar fi fatal. Și în ori-ce popor este o anume putere maximală de asimilare, peste care încolo contopirea încetează. Nici cel mai mare bucurie nu poate atrage în sine o nemăsurată cantitate de apă.

„Ați Jidănimea se poate încă asimila, societatea maghiară e încă în stare să o contopească în sine.

Dar' fi-va oare în stare a face aceasta totdeauna? Nu va fi oare încercarea întărită? La aceasta se se gândească ori-care bărbat politic maghiar, care transige cu acest spirit“.

Broșura se termină cu următoarele: „Buna mea națiune! Eată, înaintea ta o confesiune, care tot așa ca tine a suferit deja, trecutul și prezentul, din inima cărui a isorvit cu căldură mare cuviutele popului, care cere locul îndreptățit pentru națiunea sa între popoarele lumii.

„Nu poate să rămâi surd la aceste cuvinte, care și pe tine te-au emoționat de atâtea,

ori; nu se poate să nu ascuți, când 'ți-se îndreptează și rugămintea, tu popor al libertății confesiunilor și al libertății individuale...“

„Iehova al Ovreurilor și D-zeul Maghiarilor se dea, ca acest timp să urmeze cât mai în grabă spre fericirea Jidanilor maghiari, spre înflorirea întregului popor maghiar“.

Din parte-ne dăcem: Amin!

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiul, 8 Maiu st. v.

Visita Țarului la Berlin.

După o depeșă din Paris a lui „Daily News“, ambasadorul Mohrenheim ar fi declarat, că visita Țarului în Berlin a fost demult arangiată și nu însemnează nici o schimbare, ci din contră persistarea pe lângă programul stabilit cu prilegiul visei admiralului Gervais la Kronstadt. Visita lui Gervais a avut de scop să dea păcii europene o basă sigură și a avut urmări satisfăcătoare. Acum visita Țarului la Berlin arată, că Țarul nu a fost stăpânit de sentimente dușmănesci, când a dat sancțiunea oficială ententei franco-rusesci.

Situția în Grecia.

Se telegrafează din Atena dela 16 Maiu n. a. c.: Ministerul a demisionat, însă Tricupis vine la guvern numai după reîntoarcerea familiei regale, care pleacă mâine la Copenhaga. Partidul lui Delianis este nimicit. Întru sărbătorirea învingerii lui Tricupis s'au arangiat aici conduceri cu masale și focuri de artificii.

Din Italia.

Lui „Pol. Corr.“ i-se telegrafează din Roma: Camera este convocată pentru 25 Maiu. Înainte de întrunirea camerei vor fi ocupate posturile de secretari de stat în diferitele ministere.

În două ministere însă deocamdată nu vor fi numiți secretari de stat, și anume în acele de externe și de interne. La ministerul de externe rămâne secretar de stat tot Molvano, care a fost și sub ministrul de mai înainte. Secretarii de stat din ministerele de războiu și de marină, generalul Ca-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Căsătoria pentru zestre.

Trad după H. Malot.

De

Sever Bocu.

IV.

(Urmare)

— Aș avé ceva de vorbit eu tâmplarul; fi vei spune și tu ce vrei.
— O, eu nu voesc nimic.
— Pentru-ce?
— Adecă nu voesc nimic, afară de ceea-ce voesci tu.

Oare tu nu prevești toate dorințele mele? După cafea, întovărăși pe tată-seu și pe mamă-sa la Flammanville, și-și petrecură ziua întreagă în noua lor locuință și în grădină, unde Susana curăța trandafirii uscați, fiind sigură că vor fi iubii de părinții ei după-ce nu va mai fi.

Pentru cină se întoarseră la Diélette și seara merseră împreună pe cheu, pe termurul mării, acolo rămaseră până noaptea târziu, ea se așeză între ei și le ținu mâinile între ale ei.

— Spune-ne și nouă, dăse ea către tată-seu, care e planul tău de lucru?

Acesta fu cel mai nimerit lucru pentru dl Capel, care era foarte mulțumit când putea vorbi despre afacerile lui, — el începuse dar' să le explice, și nu mai vedea alt nimic, decât părțile cele bune ale lucrului, ne mai gândindu-se de loc la năcazurile petrecute înainte.

Fără a dice nimic, Susana asculta, și din când în când îi strîngea mîna, mișcare

pe care el o lua drept aprobare la cele-ce spunea.

Când răcoarea nopții începuse să se simtă, doamna Capel, luându-se și după mișcările Susanei, care ședea culcată pe umărul ei, dăse că ar fi bine să între.

— Deja, dăse Susana, 'mi-ar fi plăcut ca această frumoasă seară să nu mai aibă sfîrșit, eram așa bine!

— E rece, această frumoasă seară, răspunse doamna Capel.

— Prevestesce, că se va schimba timpul, dăse dl Capel.

— Atunci să mergem, dăse Susana.

Când se despărțiră, cu mare greutate s'a putut reține de a-i strînge la sinu-i și a-i săruta cum ar fi dorit, căci s'ar fi tradat.

— Pe mâine.

— Noapte bună.

Acesta fu dorința mamă-sa, dar' cum ar fi putut fi bună această noapte, în care Susana trebuia să scrie lui Camil. Această scrisoare a fost ocupațiunea ei cea mai dureroasă în timpul zilei: de scrie-o ea? Ori nu o va scrie? Era gata să-și scrie, dar' nu scia încă ce-i va spune.

Mult timp seșu în fața mesei, cu capul plecat pe mâni, așa de nemîșcată, încât dacă nu i-ar fi auzit cineva respirațiunea neregulată, ar fi gândit că doarme; când își lăsă mâinile în jos, ochii ei aveau o privire rece și pe buzele ei întredeschise se zăria un suris grozav. În mai multe rânduri își muia degetul în cerneală, fără însă a pute începe, cădînd mereu pe gânduri, cerneala se usca.

În fine își plecă corpul, și capul și cu o mișcare febrilă mîna începuse să umble pe hîrtie, ea scrie:

„Nu ai știut, că mă vei omorî. Numai d-ta singur o vei și ști, căci îți fac onoarea de a mă mărturisii d-tale. Măne dimineată sau seara, în ciasul când mă voi pute scăpa, în tot casul înainte de a fi primit această scrisoare, mă voi arunca de pe stîncă dela Flammanville în mare. Locul e frumos, l'am văzut, tocmăi bun pentru mine. Caraghios sfîrșit, nu e așa? Dar' 'ți-o spun fără părere de rău, cel mai nimerit. Nu gîndiseși așa ceva. Nu te mira mult, nici eu nu mă mir.

„Trebuie ca părinții mei să creadă, că 'mi-s'a întemplat o nenorocire. Inima mi sângerează de marea durere ce o vor simți; nu voesc a li-o mai mări încă. Nu face multe comedii, nici nu dice de multe-ori ah! cetind această scrisoare, nu-ți ridica mâinile la cer și nici nu te mira; demonstrațiunile dramatice n'au fost nici-odată altceva decît o pierdere de timp, și acum nu trebuie să perdi: sînt grăbită; vei pleca dar' cu cel dintăiu tren, care pleacă la Diélette. Numai pentru a-ți spune aceasta îți scriu. Voi găsi ceva de spus pentru venirea d-tale; cere-mă dela părinții mei.

„Am, voi avé trebuință de d-ta. Voesc, ca îndată după-ce mă vor găsi să mă îngroape aici în cimiterul din Flammanville, la câțiva pași dela casa unde voi locui părinții mei. Poate ei vor avé de gînd să mă ducă la Paris. Nu-mi trebuie. Nu voesc nici pentru mine, nici pentru ei. Dacă mă vor îngropa aici, vor voi să rămână în todeauna lângă mine, și sînt sigură, că anii ce le vor mai rămâne să trăiască vor fi mai buni aici decît la Paris.

„Cînd le vei vorbi de asta te vor asculta cu plăcere; nenorocii, vor fi nebuni de desperare și vor urma calea arătată de alții.

Apoi ai și tu dreptul să vorbești, pentru-că ești logodnicul meu. Sărmanii, cât îi iubesc! Sînt sdrobită de durerea ce li-o voi face, și asta îmi e cea mai mare pedeapsă.

„Asta e o simplă dorință copilărească, dar' e cea din urmă și pun mare preț pe ea. După-ce am auzit atîta vorbindu-se despre viață, după-ce am așteptat mult dela ea, am și dreptul, nu e așa, să pretind cel puțin după moarte o fericire atît de mică. Și această fericire 'ți-o voi datora d-tale.

„Se dice, că e rău să mori fără a ierta pe cei-ce 'ți-au făcut vr'un rău, și nu crede, că mor păstrându-ți ură în sufletul meu. La marea neamă morîntului ne facem foarte miloși: numai eu am fost vinovată, și nu-mi iert. — „Adio“.

V.

Ea-și recetă scrisoarea cu un zimbet batjocoritor, același pe care l-a avut, când s'a gîndit s'o scrie, privirea indiferentă și rece. Era mulțumită: ce mai femeie ar fi fost, dacă soartea ar fi fost mai bună cu ea!

Și rămasese nemîșcată, scrisoarea dinaintea ei, surîdînd ca înainte de a o scrie: cel puțin n'a fost nici slabă, nici fricoasă. Timpul trecea, în cele din urmă oboșeala îi aplecă gîtul, și-și razimă capul pe brațele ei încrucișate, care-i acoperiau scrisoarea.

Cînd se deșteptă începuse a se lumina de ziua, ea se sculă spărită.

Își aduse aminte de scrisoarea ce o scrisese; aceasta era cel din urmă răsărit de soare, ea salută această ultimă zi. Tremura de frig și de emoțiune, simțind o grozavă desperare, și repede își acoperi figura cu mîinile, nevoind să vadă înfricoșata prăpastie ce se întindea înaintea ochilor. Această slăbiciune

însă nu ținu mult, mîinile îi cădură, ochii ei tulburați își reluară înocul pe înocul privirea curgătoare și schinteietoare din timpul nopții și cu un fel de liniște puse scrisoarea într'un plic, pe care îl lipi, și scrisese adresa lui Camil.

Totul era încă liniștit în casă, mersese la fereastră și se uita afară; portul era desert și o ploaie măruntă cădea în aer.

Ea rămase acolo mai multă vreme, și numai sgomotele din casă, ale celor-ce se sculău o treziră din această stare. Acum pute să meargă să pună scrisoarea la poștă. Își luă o manta de vară, își puse pe cap o pălărie și cu multă băgare de seamă eșă din casă. Cufra de scrisori era la vr'o cincideci metri depărtată de birt; ea mersese repede până acolo; dar' cînd voi să pue scrisoarea, se opri, acest timp însă fu scurt, o secundă, își desfăcu degetele și scrisoarea luncă în lăuntru, sgomotul ce-l făcea la cădere îi pătrunse înima.

Totul era sfîrșit. Se condamnase singură. Înaintea serii trebuia să moară.

Prin urmare fusese curgătoare. Se întoarse spre casă încet, și întră cu aceeași băgare de seamă cum eșise.

Ce să facă? Cum să întrebunțeze puținul timp ce-i mai rămăsese să trăiască.

Se ocupă mai mult cu persoana ei. Pentru a se peptena întrebunța mai mult de un cîas; voi să fie bine prins pîrul, să nu fie despletit de tot cînd o vor scoate din apă.

Ea scia bine, că după-ce și-a pus scrisoarea în cutie, ar fi făcut bine să meargă la mare, căci sigur se va muia, vîdînd pe cei-ce atît îi iubia; căci vocea mamei ei, această voce, pe care o auzise de câte-ori se deștepta de cînd a fost mică, o va descura-

renzi si contre-admiralul Corsi încă vor rămâne la posturile lor, după ce și miniștrii au rămas tot cei din cabinetul lui Rudini.

Din parlamentul maghiar.

Eată amănuntele întemperate cu ocaziunea afacerii Klapka în parlamentul maghiar:

Horváth Gyula se simte îndemnat, plin de revoltă și cu simțul rușinii, să vină în parlament cu o propunere privitoare la înmormântarea lui Klapka, care ar fi trebuit să se facă în așa chip, ca toți Maghiarii să poată da expresiune condolenței lor. În loc însă de a se procede astfel, în urma amestecului primului-ministru, gloriosul general a fost așa de cînd furat în timp de noapte și dus la morgă ca cel din urmă vagabond (Strigăte în stînga: Scandal! Rușine! Sgomot în dreapta), dar' chiar aici acolo n'a fost primit pînă ce nu s'a plătit taxa de 25 fl.

Károlyi Gábor: Minune, că l-au primit și așa (mișcare în dreapta).

Horváth Dar' ceea ce este mai grav, e că l-au dus noaptea, și nu poată vedea acest scandal nici un Maghiar.

Károlyi Gábor: Aceasta este adevărat furt de cadavru!

Horváth: O să se descopere cine este principalul vinovat, națiunea va avea ocaziune să pecetluască cu pecetea injuriei fruntea criminalului.

Vedînd, că primul-ministru nu este în parlament, roagă pe deputați a se pronunța asupra propunerii sale numai după ce va sosi contele Szapáry.

Polonyi Géza spune că ministrul de culte Csáky a permis ca trupul decedatului general să fie expus în sala muzeului. Tîrziu noaptea, primul ministru a oprit însă aceasta.

Csándy Sándor: Rușine, e scandal! (Mișcare în dreapta).

Károlyi Gábor: Să trimitem un „hor-dar“ să aducă pe primul-ministru, să se aplece!

Polonyi: Dacă se va apleca acest lucru, nu poate fi expresiune a revoltei și a rușinii atât de tare, ca să nu o poți aplica persoanei primului ministru. (Aprobări în stînga. Mișcare în dreapta, strigăte: La ordine, la ordine?) căci dacă aceasta este adevăr, avem în fața noastră un sistem, care a îndreptat o adevărată campanie nimicitoare în contra reliquiilor noastre dela 1848—49 și se refugiază sub aripile vulturului cu două capete, sub steagul negru-galben. (Strigăte din partea opoziției: Așa-i! Rușine, scandal! Asta nu se mai poate răbda.)

Károlyi Gábor: Să trimitem un „hor-dar“ să aducă pe contele Szapáry. (Sgomot în dreapta. La ordine, la ordine.)

Președintele provoacă la ordine pe Károlyi.

Contele *Csáky* spune, că reuniunea onorabililor ieri în adevăr a venit la dînsul să-i ceară permisiune a expune trupul lui Klapka la muzeu. S'a învitat la aceasta (Opoziția aplaudă). Mai încolo nu scie ce s'a întemplat. Roagă camera să aștepte sosirea primului-ministru, care va da lămuriri.

Sosind peste o oră primul-ministru, în care interval cearta s'a urmat între Bo-

gros și opoziție, contele *Szapáry* spune, că nu a ordonat ca în timp de noapte să ducă cadavru la morgă. Ear' dacă n'a lăsat, ca înmormântarea să se facă dela muzeu, aceasta a făcut-o din pricină, că înaintea muzeului se lucrează tocmai acum la ridicarea unei statui, și nu ar fi fost loc pentru public. Promite de altfel, că va lua măsuri ca înmormântarea lui Klapka să se facă dintr'un loc public al capitalei.

Scandalul cel mare s'a întemplat în ședința dela 19 Maiu n., despre care foile clujene primesc următoarele amănunte:

La începutul ședinței președintele anunță, că în urma cererii familiei, înmormântarea lui Klapka se va face la 20 l. c., și că din această cauză camera nu va ține ședință.

S'a sculat atunci *Eötvös Károly* și a propus, ca parlamentul să nu țină ședință decât după înmormântarea lui Klapka; și se ridică pe spesele statului marele general o statuie, ear' la înmormântarea lui să defileze o trupă de honveđi. A învinovătit guvernul pentru lipsa de condolențe și pietate către memoria marilor eroi ai revoluției maghiare.

Szapáry răspunde foarte aprins, că parlamentul nu poate hotărî să se trimită la înmormântare o trupă de honveđi. Aceasta nu s'a făcut nici-o dată.

O voce: Destul de rău!

Szapáry se apără contra acușărilor ce i-s-au adus, că nu are pietate pentru eroii națiunii. El își scie datoria. Propune trecerea la ordinea zilei.

Apponyi recomandă să se facă votare nominală asupra fiecărui punct.

Se naște atunci un sgomot asurzitor. Abie se poate începe votarea. Dintre guvernamentalii au votat mai mulți înși contra guvernului. Când votează Tisza și Jókay, opoziția strigă în batjocură „Hoch!“ Jókay se supără și se adresează opoziției dicînd: „Sînteți nisce comedienți!“ Opoziția aplaudă ironic.

Procedîndu-se la vot, votează pentru trecerea la ordinea zilei 94, ear' contra 83. Guvernul a avut deci o majoritate numai de 11 voturi.

„Revoluționarii“ dela Huedin.

Cu privire la arestarea preotului George Tulbure și a învățătorului Antal, comunicată prin depeșa telegrafică dela Huedin, primim cu data de 19 l. c. următorul raport:

Pe timpul alegerii de deputați în cercul Huedinului, părintele Tulbure fusese la inspectorul silvanal din Cluj pentru a expozita exploatarea unei păduri, pe care comuna bisericăscă din Fild, o vînduse încă în vara anului 1891. După reînnoirea preotului dela Cluj, poporul doritor să afle rezultatul acestei încercări, s'a adunat în școala confesională și l' rugă pe învățătorul Antal să avizeze pe părintele ca să vină, că îl așteaptă poporul să-i comunice rezultatul umblării pe la Cluj.

Pe lîngă aceste poporul suferia de o bubă rea, care pe semne nu o mai putea suporta și voia cu orice preț să se mîntuească.

— Cum te afli? Ai dormit bine? Apropie-te să te vîd mai bine?

După ce închise ușa, Susana, ne mai pînându-se stăpîni, se aruncă asupra ei.

— Mamă! dragă mamă!

Apoi o luă în brațe, fără ca doamna Capel să se gîndească la ceva extraordinar despre fata ei.

— Cum se face că ești deja îmbrăcată? întrebă ea.

— M'am deșteptat mai de dimineață ca de obicei. Convorbirea se începuse ca în toate dimineațele, dar' Susana, care simțea, că înima i-se stîrnea de durerea iubirii, nu se mai putea stăpîni și voi să schimbe șirul acestor vorbe atât de reci și zadarnice, din când în când simțea mîna mamei sale, pe care o ținea într'ale ei, și fără a-și da seama de ceea ce face, se aruncă asupra-i și dîse:

— O, mamă! de-ai scîl că te iubesc!

— Dragă mamă, de ai înțelege numai tu, cât mă faci de fericită.

Acum ea simțea o mare durere de a o părăsi și de a-i cauza o groază de durere, cuvîntul ce voia să-l dîce o înspăimîntă, dar' cu toate acestea îl dîse:

— Adevărat, dîse ea, am fost o bună fată?

— Da, scumpa mea.

— Totdeauna?

— Totdeauna.

— Nu-ți aduci aminte de țî-am făcut vre-odată supărărea? . . . te rog spune-mi.

— Nici-o dată.

— Ești sigură?

— Bine înțeleg.

— Dacă te-ai fi născut, te-ai ruga să mă ierti, și m'ai ierta, nu e așa?

de ea. Această bubă era judele, care prin purtarea lui scandalosă deveni nesuferibil înaintea poporului. Ca totdeauna așa și acum poporul din Fild, blînd și ascultător de înțeleptul său conducător, voia să ceară sfatul preotului lor și numai apoi să porceadă la delăturarea urgisitului. Învățătorul la rugarea poporului trimise la părintele o țedulă, în care, din ușurință îi scrie între altele: „F. . . . Te așteaptă partida revoluționară“.

După prezentarea preotului în adunare poporul îi împărtășește dorința și l' roagă să le dea mîna de ajutor, comunicînd protopretului nemulțumirea poporului față cu judele. După aceste poporul în cea mai mare liniște s'a depărtat dela școală, mergînd fiecare la ale sale.

În ziua următoare preotul, avînd unele afaceri la oficiul notarial, merse la cancelarie, unde îl aflu pe notarul Ioan Martin cam rău dispus după cele auzite față cu vîrul său, primarul Ioan Stana. Petrecînd aci preotul câteva momente, din întemplant țedula învățătorului, cu care îl invitase la ședință, pică în mîna notarului; care aruncînd ochii pe ea, își notă cuvintele sus amintite și după depărtarea preotului le puse pe hîrtie în formă de copie, subscrise pe învățătorul și mai alăturînd și dela sine o recomandărie bine țesută, le expedă la protopretul în Huedin.

Între aceste judele încă se grăbi a vinde pe părintele și patronul său. — Și ia de armă sfaturile binevoitoare ale acestui adevărat părinte, pe care nu-și pregeta a le da poporului său cu toată ocaziunea, le mistifică, faurîndu-se câteva puncte și apoi bine instruit alegă la protopretul și denunță pe acela, căruia are de a-i mulțumi existența sa de jude în timp de 10 ani. Protopretul ia la protocol punctele înșirate de fidelul său organ și anume: că țin adunări noaptea, că preotul a oprit pe oameni dela solvirea banilor drumului, că a sfătuit poporul să nu primească gendarmi în comună, — exmiși din partea protopretului cu ocaziunea alegerii, — și că nu s'a învitat la abonarea foilor maghiare pentru cancelaria comună. Adevărat e, că preotul l'a făcut atent pe judele la observarea sărbătorilor, rugîndu-l să-și caute alte țile pentru încasarea banilor drumului și a contribuției, mai departe s'a exprimat, că nu va lăsa să supoare comuna speșele întreținerii gendarmilor. Și cu tot dreptul, căci în tot decursul alegerilor din Huedin comuna Fild, curat, română s'a arătat că se poate de indiferentă față cu spargerea capetelor și omorurilor din Huedin, liniștită ca totdeauna, și deci gendarmii și respective domnul preot nu a avut cauză a mai exmite brațurile d-sale pentru susținerea ordinei. Și în fine ce se ține de diare, părintele Tulbure a cerut să se procure o foie juridică, ear' nu politică, ce privește limba nu e contra, dar' ar fi chiar turcească sau țigănească, numai să fie foie juridică. Aceste puncte mistificate după bună plăcerea judelei etc., le subscrise cu toată liniștea și apoi se reînnoiea acasă țîlindu-se prin comună, că mai curînd va băga el pe popa în temniță decât să-și peardă birăra.

S'a auzit pînă acum peste 20 membri, dintre care însă nici singur unul nu a fașionat contra preotului Tulbure. În 17 l. c. au fost citați înaintea interogatorului și acu-

sații și provocații să-și aducă martorii, și apoi fără nici o considerare au fost închisi. Eliberarea se va întempla numai după pronunțarea sentenței. Actele sînt transpuse la tribunalul din Cluj.

Correspondentul.

CRONICĂ

M. S. Monarhul la revista militară. După cum se știe din Viena, M. S. Monarhul a trecut alături în revistă trupele din garnisoana Vienei.

Despre starea sănătății ministrului Fejérváry au circulat alături prin Budapesta sciri neliniștitoare.

Ministru de comerț. Combinațiile privilegiate la numirea ministrului de comerț continuă. În cercurile guvernamentale bine informate se crede că va fi numit Lukács Béla, secretar de stat, ear' Gajzágó Salamon, președintele înaltei curți de compturi care a stat în acest post credînd că o să-l urmeze ginerele său Lukács, se va retrage la pensie. Ca urmaș al lui Gajzágó se dă numele lui Fejér Miklos, secretar de stat la departamentul agriculturii.

Maghiarisarea. Lui „Sibb-Deutsches Tageblatt“ i-se scriu din Budapesta cu data de 17 c. următoarele: „Vă va interesa poate a auzi în ce mod și fel se încearcă „Magyar Egysület“ a pune în lucrare maghiarisarea cu forța a capitalei. Înainte cu câteva țile am observat nisce țedule lipite pe placate, de cuprinsul „Nyelvelő és a nemzet“ („În limbă trăsesc națiunea“) și subscrise „Magyar Egysület“. Nu mi-am putut explica această apariție, deoarece casurile erau numai sporadic. În ziua următoare am scînt însă de unde tînde acest lucru, deoarece acum se putea vedea, că țedulele erau lipite numai pe placatele ce nu erau scrise în limba maghiară. De atunci își continuă numita reuniune în fiecare noapte activitatea sa glorioasă, se extinde pe terenuri tot mai largi, căci pe cînd la început erau bănuite numai placatele, acum nu mai rămîn scutite nici firmele, vitrinele, ba chiar nici ferestrele dela locuințele private. Că și juminea academică are o mare parte — ba partea leului — la această mișcare se poate concluda de acolo, că și în auditorii pe bănci, catredre și tablele de pîrete strălucesc aceste țedule semnificative și că anume în piața universității și în impreviurimea cea mai apropiată sînt mai tare lipite placatele scrise în limbă străină. Mai grozav se lucrează firește în contra limbii germane. Cît timp va mai dura oare pînă cînd se va opri și a vorbi nemțesc. Deja acum ai câte-odată sentimentul neliniștitor — dacă vorbești nemțesc — ca-și cînd țî-s'ar lipi gura cu o astfel de țeduliță. Pentru a vă arăta în natura această cea mai nouă invenție a lui „Magyar Egysület“ alătur o atare țeduliță, pe care o deslipi nevătmătat am isbutit cu mare năcăz — cele mai multe sînt mai tare lipite“. — Nu mai trebuie comentat!

Candidați. S'a stabilit definitiv candidarea la Gran, — mandat rămas vacant prin moartea lui Baros, — a guvernamentalului Kautz Gustav, ear' din partea opoziționalilor Györy Elek. Lupta va fi înverșunată.

Examen. La școala elementară superioară din Poiana, comitatul Sibiuului, se vor ține examene publice pentru semestrul al II-lea Marți și Mercuri la 12 și 13 Maiu st. v. a. c., cam după următorul program: Marți dela oarele 8—10 va fi examenul cu elevii clasei I.; Marți dela oarele 10—12 se vor examina

elevii clasei a II-a. După ameați dela oarele 2—5 va fi examen în clasa a III-a (c. 3 și 4). Mercuri dela 8—11 se vor examina elevii clasei a IV-a (c. 5 și c. 6). Și în fine dela 11—1 p. m. se vor examina în toate clasele: Declamările, cîntul, gimnastica și prin cîștirea clasificărilor se va face încheierea. Toți amicii și binevoitorii școlii române în general și ai numitei școlii în special se consideră prin aceasta de invitați. Direcțiunea școlară.

Învitare. Corpul învățătoresc dela școala română din Seliște își ia voe a invita la maiorul școlii, ce se va arangia Joi în ziua înălțării Domnului, 14/26 Maiu, în locul numit „Mailat“. Fîind timpul nefavorabil se va amîna pe Duminică 17/29 Maiu. Invitări speciale nu se vor face. Seliște, 7 Maiu 1892. Corpul învățătoresc.

Hymen. Dl Dr. Gavril Tripon, avocat în Bistrița, își sîrbează cununia în Icolul-mare la 26 Maiu a. c. cu domnișoara Eugenia P. Popu, fiica dlui protopop Ioan P. Popu.

Producțiune teatrală. Primim următoarea invitare la producțiunea teatrală împreună cu joc, ce va fi Sămbătă în 9/21 Mai 1892, în sala hotelului „Univers“ în favoarea înființării societății teatrale de diletanți în Blaj. a) *Rosaliile*: Vodevil într'un act de V. Alexandri. Persoanele: Dl Ioan Galuscu, vechiul moșiei și profesorul școlii din sat, dl. Alex. Comșa; Tachi Răsvrătescu, sub-prefect, dl. Aug. Coltor; Toader Buimăcilă, vornic de sat, Dl Ioan Marian; Susana, nevasta lui Toader, d-soara Ida Handrea; Vasile Veverița, fruntaș, dl. El. Oltean; George al Saftei, țeran, dl. Alb. Schuster; Un gendarm, Dimitrie Ianke; Catrina, d-soara Sofia Păcurariu; țerani, țerance. Scena se petrece în Moldova, în satul lui Cremin. b) *Paracrisul*, sau *Florin și Florica*: Operetă într'un act de V. Alexandri. Persoanele: Florin, tinăr țeran, dl. Victor E. Turcu; Florica, tinără orfană, d-soara Gisela Turcu; Colivescu, paracriser, dl. Augustin Coltor. Scena se petrece în Tîrgul-frumos. *Nunta Țerănească*: Tablou național în un act. Persoanele: Alecu Leonescu, dl. Victor E. Turcu; Chir Gaitanis Loghiotatos, dl. Augustin Coltor; Moș Trochin Păcală, fruntaș, dl. George Pop; Ileana, fata lui, d-soara Gisela Turcu; Frunză, pușcăș, dl. Albert Schuster; Un vornicel de nuntă, dl. Ioan Marian; Un privighitor, dl. Aurel Muntean; țerani, țerance. Prețul de intrare: Locul I. 80 cr., locul II. 60 cr. stal 40 cr. Începutul la 8 oare precis. Bilete se pot procura la „Consum“, la prăvălia Dlui Demetriu Turcu și sara la casă.

Moralitatea în Ungaria. Din Beci cherecul mare se știe, că agentul comercial Weiss Károly al casei Weissmann, după ce a furat 30.000 fl. dela șeful său, a dispărut.

Patru sinucideri într'o țî. Foile ce ne sosesc ați din Budapesta scriu, că la 18 c. s'au întemplat acolo patru sinucideri. Unul s'a spînzurat, doi s'au împușcat și o femeie elegant îmbrăcată s'a aruncat în Dunăre.

Barbarie. La O-Becse o fetiță, Trezko Teréz, pîșcînd găsele, spre seară a dus cu ea 5 găsele străine. Părinții ei au vîndut a doua și găsele. Păgubașul aflînd aceste, a dus cu forța pe părinții fetei și pe fata la primărie, unde i'a bătut crunt. Trezko a murit în bătaia ce i-s'a dat chiar în curtea primăriei.

Oaspeți înalți la București. AA. LL. RR. ducele de Saxe-Meiningen și principele Ferdinand au plecat Mercuri seara la

gia, își va perde puterea; dar' să o părăsească astfel îi era prea greu, și dacă în momentul despărțirii sîrutarea ce li-o va da fi va slăbi puterile, cel puțin va păstra pe buzele ei balsamul, dulceața unei desmerdări și va muri fericită după ce va mai fi încă o dată cuprinsă de acele scumpe brațe.

Oare nu va veni mamă-sa ca și în toate dimineațele? I-se părea că timpul stă pe loc. De nu s'ar fi temut să deștepte vre-o idee în capul mamei, schimbînd obiceiul, s'ar fi dus ea cea dintîiu. Fiecare minut ce trecea i-se părea o vecinicie.

În fine auzi scîrțîitul uși dela odaia părinților ei și apoi pașii tatălui în sală. Cu toate-că nu era obișnuită a-i vorbi la plecare lui de acasă, nu-și putu înfrînge dorința, care o împinse spre el, și deschise ușa.

— Deja sculată și îmbrăcată, dîse domnul Capel, sîrutîndu-o, timpul nu prea e frumos ați.

Nu putu nimic alt răspunde, decât cuvintele ce le avea pe buze, și care erau foarte imprudente.

— Vei veni pentru prînz acasă?

— De ce mă întrebi așa ceva? scii că viu întotdeauna.

— Vei veni?

— De sigur.

Și se depărta, fără de a băga în seamă pe fiica lui ce voia să-l reție.

După aceea intră în odaie, și îndată auzi nisce pași mai ușuri ce se îndreptau spre ea; era mama ei, ce venia pentru ultima-ora la ea; avînd pe buze aceeași întrebare ca în toate țilele, plină de interes și foarte îngrijată:

— Cum te afli? Ai dormit bine? Apropie-te să te vîd mai bine?

După ce închise ușa, Susana, ne mai pînându-se stăpîni, se aruncă asupra ei.

— Mamă! dragă mamă!

Apoi o luă în brațe, fără ca doamna Capel să se gîndească la ceva extraordinar despre fata ei.

— Cum se face că ești deja îmbrăcată? întrebă ea.

— M'am deșteptat mai de dimineață ca de obicei. Convorbirea se începuse ca în toate dimineațele, dar' Susana, care simțea, că înima i-se stîrnea de durerea iubirii, nu se mai putea stăpîni și voi să schimbe șirul acestor vorbe atât de reci și zadarnice, din când în când simțea mîna mamei sale, pe care o ținea într'ale ei, și fără a-și da seama de ceea ce face, se aruncă asupra-i și dîse:

— O, mamă! de-ai scîl că te iubesc!

— Dragă mamă, de ai înțelege numai tu, cât mă faci de fericită.

Acum ea simțea o mare durere de a o părăsi și de a-i cauza o groază de durere, cuvîntul ce voia să-l dîce o înspăimîntă, dar' cu toate acestea îl dîse:

— Adevărat, dîse ea, am fost o bună fată?

— Da, scumpa mea.

— Totdeauna?

— Totdeauna.

— Nu-ți aduci aminte de țî-am făcut vre-odată supărărea? . . . te rog spune-mi.

— Nici-o dată.

— Ești sigură?

— Bine înțeleg.

— Dacă te-ai fi născut, te-ai ruga să mă ierti, și m'ai ierta, nu e așa?

Era mîndră să audă vorbindu-se de bine de ea, voia să lase o amintire dulce și curată în inima părinților, pe care îi iubia foarte mult, voia să scie, dacă în totdeauna i-s'a îndeplinit cu sfințenie datoria de copil. Era așa de mișcată, încât nici nu putea gîndi, că aceste cuvinte vor deștepta oare-care gînduri în mintea mamei ei, și pe care i-le va aminti atunci, cînd ea nu va mai fi. Era mulțumită să moară, după ce a primit binecuvîntarea acelor, pe care i-a iubit, i-se părea că se face mai bună; dar' în același timp se gîndi, dacă n'a fost prea severă și nedreaptă cu Camil?

Pentru ce i-a scris o asemenea scrisoare?

Crezuse, că a conceput o frumoasă frasă; scriîndu-i: „Devenim generoși la marginea morții“; și această generositate, cu care s'a lădat fără a o cunoaște, fără a o simți, se născă în ea, și acum se găsea culpabilă, pentru-că pedepșise așa de grozav pe Camil, numai pentru plăcerea de a se ușura și liniștit pe ea.

În realitate, această liniștire nu exista; și după această scrisoare simțea o mare greutate asupra inimii; se temea, că nu va păstra în el simțul grozavei pierderi ce i-o cauza această perfecțiune, care era totul pentru fericirea lui. În această scrisoare ea nu se arătase deloc ca o perfecțiune, și mîndria, și disprețul ei de sigur că au sfîșiat de o durere vecinică inima tînerului, care se dăduse cu totul ei.

Cine scie, poate o altă femeie mai blîndă, mai umilă, supusă și iubitoare, va veni poate să consoleze sufletul desperatului și să steargă pentru totdeauna amintirea morții, și atunci își va dîce, că o femeie

mîndră, închipuită și ușuratică nu este făcută pentru a fericii un om.

S'o iubescă Camil odată mai puțin, să nu o mai admire, să nu vadă în ea minune minunilor, dumnezeirea, idealul, astea erau pentru ea săgeți ce i' strîpungeau inima, și asta nu voia să i-se întemple. O! pentru ce, cu voea ei, să întunece amintirea plăcută ce i-o lăsa.

Vorbise cu mamă-sa, că vor merge la Flammenville înainte de prînz; însă fiindcă începuse ploaia, se rugă s'o ierte, dar' nu poate veni, și îndată-ce dl Capel plecă, se aședă la masă să scrie o a doua scrisoare lui Camil; numai la 12 factorul aduna scrisorile de prin cutii; avea dar' destul timp să scrie, și s'o trimită, astfel ca Camil să le primească pe amîndouă deodată. De astă-dată nu se mai gîndi atât, cuvintele îi veniau din inimă și ea le așternea astfel pe hîrtie:

„Camil, iartă-mă; am suferit prea mult! Nu e așa, nu vei păstra decât această scrisoare? Cealaltă nu e dela mine: e dela o nefericită nebulă, o reneg. Nu, nu te învinovățesc; nu, nu ești tu cauza morții mele; eu singură vreau să mor, numai pentru-că mi-am închipuit altfel viața decât cum mi-o dai tu, numai pentru asta vreau să mor, nu din mîndrie sau din lipsă de iubire.

„Te iubesc, sîrmanul meu ânger; dar' veți tu, o fată ca mine, ori învinge, ori dispare. Eu dispar; e mai lesne și mai puțin dureros decât să trăiesc rău.

„Nu te îndoi de iubirea mea, Camil al meu; peste câteva cîșuri îmi voi lua adio dela toți; dela mama, tata și dela tine.

„Îți jur, că gîndul îmi va fi la tine ca și la ei.“

„M'ai iubit atât de mult!

„Scriîndu-ți, par'că vîd înaintea mea tabloul cîșurilor noastre fericite. Fii mîndru, Camil, m'ai făcut fericită. M'ai stăpînit, și în brațele tale, sub privirea ta am gustat plăceri nedescrise, și sînt fericită încă, așa de aproape de moarte respirînd calda atmosferă ce mi-o face iubirea ta. Ce-mi pasă, că acele cîșuri au fost scurte, principalul e de a cunoaște fericirea, și aceea tu mi-ai dat-o.

„Acum dacă te-ai ruga ceva, recunoașcerei pe Susana ta?

„Cu toate acestea, ea este, care vine să te roage să păstrezi o vecinică amintire, iubitei și copilului tău. Iubesc-te de departe, ca-și-cum ar fi lîngă tine adorîndu-te. O! Camil, tremurătoare te rog, dar' nu trebuie să-șteargă din memoria ta sau să se depărteze din mintea ta amintirea unor cîșuri, chipul Susanei tale! Voesc, adică doresc ca inima ta să bată ca în dimineața nopților noastre, celor mai frumoase, cînd peste un an, ori cinci, ori de ce ți vei aduce aminte că ne-am iubit. Tu nu vei mai iubi, nici o femeie nu trebuie să te mai emoționeze; vei trăi nedesmerdat, singur, asta e dorința mea; nu vei mai avea nici aspirațiuni, nici plăceri; nu te vei însura nici-o dată, și nici nu te vei mai consola. Păstrează-te pentru Susana ta, așa cum i-ai venit odată. Apoi, ai și datorii aici; te înscrinez cu o sfîntă misiune; vei fi cu totul al mamei mele. Din cînd în cînd îi vei da câteva minute; nu i-ai răpit pe singura-i copilă? Veți vorbi de mine; vei căuta cuvinte spre a-i alina durerea, și de nu vei fi în stare, vei plînge împreună cu ea.

(Va urma.)

10 oare cu un tren special la Focșani unde au ajuns ieri Joi la 7 dimineață. La gară vor fi primiți de toate autoritățile civile și militare. După ce vor vizita fortificațiile liniei Focșani-Nămoloasa, se vor întoarce în București. Altefele Lor prințul și principesa de Saxe-Meiningen vor pleca din București dimineață la 4 oare seara cu expres-orient.

Academie agricolă în București. Foile din România scriu, că se pregătesc un proiect de lege, după care la fiecare 5 comune rurale din România se se înființează o fermă model, care va servi de școală; în fiecare plasă o școală agricolă centrală și în fiecare județ una regională. Școala de agricultură dela Herăstrău va fi transformată în academie agricolă.

Complotul armenesc. Cetim în „*Tempul*” Am dis, că instrucția în afacerea complotului armenesc, căruia unele diare i-au dat o importanță prea mare, s'a terminat cu deservire. În privința instrucției făcute avem de dis următoarele: Pacarat, care este arestat la poliția capitalei împreună cu doi tovarși ai sei, n'a vrut să facă nici o depunere, mânginându-se a repeta neconținut, că complotul nu atinge Teara-Românească și că ei nu urmăreau decât liberarea Armeniei. Întrebat, dacă are complici în România și de ce au ales Galații și Focșanii ca centru de operațiune, Pacarat n'a vrut să spună absolut nimic. Deasemenea a negat, că ar fi în relații cu Armenii care s'au arestat la Ruscuc și în diferite alte orașe ale Bulgariei. Corespondența ce s'a găsit la Pacarat și complicitor sei a fost tradusă de un interpret angajat în acest scop de parchetul nostru. Conținutul acestei corespondențe nu prezintă nici o însemnătate și nu dă nici un indiciu nou asupra complotului armenesc.

„Amicul copiilor.” La București a apărut primul număr din anul al doilea al folositoare reviste lunare „*Amicul Copiilor*”, sub președinția celebrului nostru literat dl B. P. Hajdeu. Se recomandă tuturor familiilor această revistă splendid ilustrată, care realizează pentru copii principiul de a învăța distrându-se.

Arestarea unui șarlatan. Se telegrafează din Belgrad, că cunoscutul șarlatan, arhimandritul Veniamin Popescu din Macedonia, care a umblat în două rânduri pe aici, a fost arestat dîlele acestea la granița sârbească de către autoritățile turcești împreună cu un popă tinăr. La acest din urmă s'au găsit vro 20 de epistole, dintre care una de cuprinsul următor: „Nu vă temeți; timpul a sosit. Naștejduți în Dumnezeu! Noi lucrăm ziua și noaptea pentru voi! Mai mult nu putem sorie. Adăcătorul vă va spune celelalte. Comitului”. Pseudoarhimandritul și însoțitorul seu au fost transportați sub o escortă tare la Ueskub și predați valiului.

Congresul societăților feministe. Sâmbătă s'a deschis la Paris în sala primăriei, despărțirea a C-a, congresul societăților feministe. Deja două congrese deasemenea fel s'au mai ținut la Paris, unul în 1878 sub numele de „Congresul dreptului feminin” și altul în 1889 intitulat „Congresul francez și internațional al dreptului femeilor”. Acest al treilea congres poartă un nume mai lung: „Primul congres anual al federațiunii societăților feministe unită cu uniunea universală a femeilor”. Lista organizatorilor este foarte lungă și din ea extragem numele reprezentantelor țerilor străine: Anglia: doamna Chapman, directoarea revistei „Westminster Review”; doamnele Crawford și Eva MacLaren; Germania: doamnele Lina Morgenstern, directoarea foii „Fraue Zeitung”, Linza Otto și domnișoara Auerbach, studentă la Sorbona; Austria: domnișoara Augusta Fichert și doamna Mariana Nigg, directoarea ziarului „Neuzeit”; Belgia: d-șoara Popelin, doctor în drept; Boemia: doamnele Carolina Svetla, Naprstek și Zdenka Braunerova, literate și artiste în pictură; Chili: d-șoara Ernestina Perez, doctor în medicină; Danemarca: d-șoara Iulia Meyn; Finlanda: baronesa Gripenberg, doamna d'Ehrnroth și d-ra Wettehoff; Grecia: doamna Callirhoe Parren, directoarea jurnalului femeilor din Atena; Olanda: doamna Scholten-Commelin; Islanda: doamna Sigrid Magnusson; Italia: doamnele Aurelia Saffi și Emiliana Mariani, directoarea ziarului „Flora letteraria”; România: doamna Conta, doctor în medicină, și domnișoara Bilcescu, doctor în drept; Rusia: d-na Mictelnikoff și domnișoara Bologotsky; Elveția: doamna Wirz-Baumann și Suedia: doamna Hierta Retzin și domnișoara Ellen Friess.

Inundațiuni în America. La New-York a sosit din St. Louis scirea, că riul Misissipi a eșit din albia sa și a inundat 400 mii de hectare fără fructiferă. 1500 de familii au fost nevoite să se părăsească locuințele. O parte a marelui pod al căii ferate Union-Pacific dela Misuri a fost dus de apă. Comunicațiunea e sistată. Locuitorii de pe țărmuri au fugit.

Din public.*)

Convocare.

Învățătorii gr.-or. români din protopresbiteratul gr.-or. al Arvrigului, care formează al III-lea despărțământ al „Reuniunii învățătorilor gr.-or. din districtul Sibiului”, se convoacă prin aceasta a se prezenta la adunarea

generală pe 21 Maiu st. v. a. c., adică pe ziua de Sf. Constantin și Elena, la 8 oare a. m., aici în Arvig în localitatea școalelor gr.-or.

Agendele:

1. Reconstituirea despărțământului.
2. Temele statorite de comitetul central al reuniunii districtuale în ședința sa din 11 Martie a. c., și anume:
 - a) jocurile de copii și însemnățile lor pedagogice;
 - b) despre procederea la învățarea cetitului.
3. Incassarea taxelor de pe anii reștanți.
4. Curenții.

Arvig, în 5 Maiu 1892.

Ioan Racotă,
învățător.

Ioachim Bacila,
înv. dir. școl.

Mulțumită publică.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiul” își ține de plăcută datorință a aduce pe calea aceasta cea mai ferbinte mulțumită dlui Vasile Suci, paroh greco-catolic în Șeica-mică, pentru următoarele opuri, care le-a donat pe seama bibliotecii „Reuniunii sodalilor români”:

1. „A tudomány összhangzásban a kinyilatkoztatással”. Irta: Wiseman Miklós, bi-bornok.
2. „Szerbek és Bolgárok története”. Irta: Hilferding A.
3. „A legújabb kor története 1815—1885” I. és II. kötet. Irta: Szabó Ferencz.
4. „A görög királyság története visszapillantással a korábbi történetre”. Irta: Dr. Schneider W. F. Károly.
5. „Az orosz birodalom története” II. és III. kötet. Irta: Dr. Lázár Gyula.
6. „Az oláh nyelv és nemzet megalakulása”. Irta: Dr. Réthy László.
7. „Szerbia és törökország a tizenkilencedik században”. Irta: Ránke Lipót.
8. „Szkanderbég története vagy törökök és keresztények a XV. században”. Irta: Paganel Kamille.
9. „A török birodalom története”. Irta: Dr. Lázár Gyula.
10. „A bolgárok története”. Irta: Irecek Konst. József.
11. „Europa története a francia forradalom kezdetétől a bécsi congressusig”. (1789—1815.) Irta: Szabó Ferencz.

Exprimându-și prin aceasta comitetul de nou adăncă sa mulțumită marinosului donator, dorește ca acest fapt să fie imitat cât se poate de mult de binevoitorii meseriașilor români.

Sibiul, din ședința comitetului „Reuniunii sodalilor români din Sibiul”, ținută în 28 Aprilie (10 Maiu) 1892.

N. Cristea m. p.,
preș.

T. Simion m. p.,
notar.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Cluj, 20 Maiu n. (Telegr. part.) Preotul George Tulbure și învățătorul Antal sunt eliberați.

Salonta-mare, 20 Maiu n. Iuliu Lukács (kossuthist) a fost ales deputat cu 903 voturi contra 664, pe care le-a câștigat Arany (gub.)

Viena, 20 Maiu n. În clubul conservatorilor ministrul de finance a făcut despre regularea valutei un expozu, care a mulțumit pe deplin pe membri.

Marsilia, 20 Maiu n. Primul fapt al dreptului statar socialist e oprirea tuturor procesiunilor catolice.

Hamburg, 20 Maiu n. Cununia contelui Herbert Bismarck va avea loc în Fiume cu asistența principelui Bismarck.

Roma, 20 Maiu n. Șapte anarhiști au atacat redacțiunea ziarului „Messagero”. S'a iscat o bătaie teribilă; au fost răniți mai mulți inși.

Budapesta, 20 Maiu n. Reprezentațiunile lui Mistres Abbott în Orfeum au fost sistate, deoarece ce nu au voit să se expună încercărilor puternicului bărbat cu numele Marta, ceea ce a îndemnat publicul la scene scandaloase.

La alergarea de cai de ieri jockeyul Hall a căzut de pe cal și a fost lovit în cap cu copita de calul ce fugea în galop; jockeyul a murit.

Bibliografie.

A apărut:

„Introducere în științele comerciale” în usul școalelor comerciale și pentru studiu particular. De Arseniu Vlaicu și Ioan C. Panțu, profesori la școala comercială din Brașov. Brașov, 1892.

Cartea costă 1 fl. 25 cr. dimpreună cu porto postal și se poate procura dela librăria N. I. Ciureu, Brașov.

A apărut:

„Caracteristica Ovreilor sau românismul în fața cestiunii iudevesci”. Studiu de I. M. M. Iași, 1892. Stabilimentul grafic „Miron Costin”.

A apărut:

Volumul VII din *Acte și documente relative la istoria renascerii României*, publicate de Ghenadie Petrescu, episcop de Argeș, Dimitrie A. Sturdza și Dimitrie C. Sturdza.

Prețul 15 lei. De vânzare la tipografia Carol Göbl, București (Str. Doamnei 14).

În acest volum de 1414 pagine se cuprind 374 documente, care lămuresc atât întreaga mișcare interioară pentru unire în întreg anul 1858, cât și mai ales puternica activitate diplomatică, care s'a desfășurat în acel an de către reprezentanții și guvernele puterilor asupra cestiunii unirii principatelor.

Se vinde dimpreună cu volumele II, III, IV. și V.

În editura tipografiei „Gutenberg”, Iosif Göbl, din București a apărut:

„Amintiri din războiul austro-german dela 1866 (Români din ostirea austriacă), de Gabriel Andreiași, fost sublocotenent.

A apărut:

Tratat despre expropriațiune pentru cauza de utilitate publică. Explicațiunea teoretică și practică a legii din anul 1864, adnotată cu jurisprudența înaltei curți de casațiune, urmată de un apendice, conținând legea de expropriație și formularele actelor cerute de această lege. De G. Th. Avinianu, avocat al căilor ferate române. București, 1891.

A apărut de sub presă și e pus spre vânzare la „librăria școalelor” C. Sfetea din București:

Povătuitorul spre întrebuițarea tabelelor de părete pentru scris și cetit, publicate de minist. cultelor și instrucțiunii publice, precum și pentru tractarea Abecedarului român de V. Gr. Borgovan, directorul școlii de aplicație de pe lângă școala normală de instituitori din București. Prețul lei 1.50.

A apărut:

Epistole către un preot tinăr, de Alois Melcher, director al locului de peregrinație „Unsers Herrn Ruhe” și inspector școlar, traduse de membrii societății de lectură „Inocențiu M. Clain”. Partea II. Gherla, 1892.

A apărut:

Statistica judiciară din România pe anul 1886. București 1891.

Gălindarii zilei

9/21 Maiu 1892

Italian. Prof. Isaia.

Gregorian: Felix.

Searele: răsare 4.16, apune 7.37.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 20 Maiu n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din preajmă		
725.0	-4.3	+8.6	+22.4+7.8
			SV

Din țeară 18 Maiu n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țara
Budapesta	758	+10.0	V	6
Sătmăr	751	+15.4	S	2
Cluj	751	—	—	—
Orșova	758	+13.6	O	1
Arad	758	+12.4	SV	2
Panciova	758	+13.2	N	5

Sosiți în Sibiul.

La 20 Maiu n.

Hotel „Neurhiner”. Lana, jurist, din Oradea-mare. Toth, director de domenii, din Cluj. Krauss, din Paris, Helmer, din Hamburg, comerciant.

Hotel „Meltzer”. Protovinsky, comerciant, din Wolfsberg Szabo, din Dobrișin. Lupini, Rampelt, din Mediaș. Negoescu din Buzău.

Hotel „Habermann”. Bauman, notar din Vurpăr. Petrofsky, cu soția din Budapesta.

Economie.

Starea séménăturilor în Ungaria.

Ministerul de agricultură ung. publică, pe basa rapoartelor ce a primit din diferitele părți ale țerii, asupra stării séménăturilor în intervalul dela 1—14 Maiu următorul buletin: În urma ploilor ce au căzut la sfîrșitul lunii trecute și la începutul acesteia în toată țeara, parte însă și în urma temperaturii mai puțin rece s'au înfrîmăt séménăturile, care deși nu pretutindenea, dar totuși în partea cea mai mare s'au îndreptat astfel, încât séménăturile ce steteau slab în luna trecută prezintă mai mult o stare mediocră; îndeosebi bine s'au îndreptat cerealele vârtice. Cu excepțiunea scăării de iarnă și a rapiței se poate dice aceasta și despre séménăturile de toamnă, mai ales în ce privește cultura în Alföld, care acolo prin unele locuri e atât de exuberantă, încât e temere, că séménăturile se vor culca și de aceea se taie. Desele precipitațiuni în Maiu prin unele locuri sînt deja peste măsură, pe alocurea au venit acelea cu tempestăți și grindină, precum și în formă de ploii torențiale, care au făcut mari pagube. Acolo unde plantele s'au dezvoltat prea tare, s'au culcat; a fost și negură în zilele mai din urmă și economii nutresc temerea, că rugina, ale cărei urme se observă deja prin mai multe locuri, va apuca séménăturile de grâu. După-cum rezultă din rapoartele sosite, se lătesce și bu-ruiana, și fiindcă pămîntul e foarte ud, se poate plivi numai prin unele locuri. Insecte se ivesc prin multe locuri, din unele locuri se anunță pagubă enormă, mai ales în măsură mare se ivesc păduchii de pămînt, *Lema menalopa*, gândaci de Maiu, omide etc. etc. Despre îndeșirea cerealelor de iarnă au sosit sciri din comitatele de pe Alföld; în regiunile de sus și în cele din dreapta Dunării încă se desvolată séménăturile, dar aici se constată încă în multe părți o stare slabă. Sécara și rapița acolo, unde a mai fost posibilă o dezvoltare, s'au îndreptat, cu toate aceste cultura e încă rară și slabă; orzul de iarnă stă binișor, cu toate-că și starea aceluia e diferită. În cultura de primăvară încă se lătesce buruiana. Productele de vară: Grăul, sécara, rapița, orzul, ovésul, napii, porumbul și cartofii stau frumos, îndeosebi cele dintăiu, temperatura cea rece a zilelor din urmă însă a împiedecat dezvoltarea. Plantațiile de tutun sînt frumoase. Retezarea se face sporadic, anume acolo unde pămîntul nu e peste măsură umed. Starea viilor e rea, a pomilor bușinoară, în poamele târșii se așteaptă un produs medior. Cositul trifoiului și lăcernei s'a început; liveștile stau bine.

—

Tîrgul de vite dela Constanța. Eată care a fost mișcarea acestui tîrg dela 1 până la 15 Aprilie 1892:

Vite aflate în tîrg în ziua de 1 Aprilie: 150 boi. Vite intrate în tîrg dela 1—15 Aprilie: 83 boi, 29 vaci și 12 viței. Vite vîndute în țeară: 98 boi și 11 vaci.

Vite reluate de proprietari: 56 boi, 18 vaci și 12 viței.

Vite rămase în tîrg la 15 Aprilie: 79 boi. Sănătatea vitelor e excelentă.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 5 Maiu v. 1892.

G. Grosovici lui F. Carnevali, grâu 3500 hect., 12.10 lei. C. G. Haracopo lui F. Carnevali, grâu 3600 hect., 12.40 lei. G. Grosovici lui Peiranu fils & Co., grâu 1500 hect., 11.70 lei. N. V. Perlea lui L. & M. Feitler, orz 1140 hect., 5.90 lei. D. Vlasopulo lui L. Mendl & Co., porumb 1100 hect., 8.07½ lei. Vasilato lui L. Mendl & Co., porumb 850 hect., 8.15 lei. Drag. & Stam. lui F. Carnevali, porumb 900 hect., 7.55 lei. M. I. Marghiloman lui I. Milas & su, grâu 2900 hect., 11.35 lei. I. Verona lui Peiranu fils & Co., porumb 2700 hect., 8.17½ lei. Th. Dimitriadis lui A. Kirschen, grâu 1200 hect., 11.12½ lei. Bercevic lui M. Wolf, grâu 560 hect., 11.75 lei. C. Cotis lui M. Wechsler, porumb 1500 hect., 8.65 lei. A. Embericos lui I. Zoref, grâu b. 6000 hect., 11.12½ lei. D. Vlasopulo lui L. Dreifus & Co., grâu b. 1000 hect., 9.35 lei. Chrisoveloni fr. lui G. Nicolopulo, porumb 4000 hect., 8. lei. V. P. Sasu lui L. Mendl & Co., porumb 600 hect., 7.70 lei. L. Brociner lui G. Nicolopulo, porumb 1000 hect., 7.85 lei. M. Roth & Co. lui Chrisoveloni fr. porumb 7000 hect., 7.60 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: grâu 41650 hect., sécară — hect., porumb 3460 hect., orz 5000 hect., rap. sêlb. — hect., ovés 340000 hect.

Pe uscat: grâu — hect., sécară 1700 hect., porumb 8935 hect., orz — hect., rap. sêlb. — hect., ovés — hect.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Maiu n. 1892.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 ohlogr. dela	Calitatea per hect.	Prețul per 100 ohlogr. dela
Grâu				
Bănățeneșe vechiu	74	—	75	8.65
Grâu dela Tisa	74	—	75	8.65
Grâu „Pesta”	74	—	75	8.60
Grâu de Alba-Reg.	74	—	75	8.65
„n” Bacia	74	—	75	8.65
„n” ung. de Nord	74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori nou				
Sécara		70—72	8.50	8.75
Orz		60—62	5.50	5.65
	Nutresc de vîna de bore	62—64	5.90	6.40
Orz		89—41	5.60	5.90
Cucuraz porumb	bănuș, de alt soi	75	4.80	4.85
Meiu		75	4.75	4.80
Hrișcă		—	5.55	5.85
Grâu de primă de toam.		8.10		
„n” Cucerus	de toam.	4.86		
„n” Oves	de toam.	4.99		
„n”	de toam.	5.83		
„n”	de toam.	5.40		
Prețurile altor cereale				
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	36	40	—
„n”	roșie	50	58	—
Oleu de rap.	rafinat	86	37	—
Uns. de pore	dela Pesta	52.75	53	—
„n”	dela țeară	—	—	—
Slănină	avântată	43.50	44.50	—
„n”	afumată	43	50	—
„n”		35	36	—
Prune		11.75	12	—
Lăcior	slavon, nou	20	21	—
„n”	bănățeneșe	—	—	—
„n”	brută	—	—	—
„n”	galbînă străcurată	87	88	—
„n”	de Roseau	140	141	—
„n”	brut	17.50	18	—
„n”	Drejdințe de spirt	21.50	21.75	—

Cursul pieței din Sibiul.

Din 20 Maiu n. 1892.

Hărție-monetă română	Cump.	9.40	vînd.	9.46
Lire turcești	„	9.43	„	9.48
Imperiali	„	10.60	„	10.70
Rubla rusească	„	1.18½	„	1.20

Bursa de Budapesta.

Din 18 Maiu n. 1892

Renta de aur ung. 6½%	110.25
„n” 4½%	100.70
„n” hărție 5½%	120.—
Împrumutul căilor ferate ung.	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	117.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	107.25
Bonuri rurale ung.	94.—
„n” croato-slavone	94.—
Obligațiunile desp. regalilor	99.—
Împrumut cu premiu ung.	142.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	185.50
Renta de hărție austriacă	95.—
„n” de aur austriacă	95.—
„n” de aur austriacă	112.50
Losurile austriace din 1860	152.50
Acțiunile băncii austro-ungare	988.—
„n” de credit ung.	361.75
„n” „n” austr.	318.60
Scrieri fonciare ale institut. de cred și economii	102.—
„Albina”	—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.64
Napoleon-d'ori	9.48
Mărci 100 imp. germane	58.60
Londra 10 Livres sterlingi	119.75

Bursa de Viena.

Din 18 Maiu n. 1892.

Renta de aur ung. 6%	110.25
„ n „ hărție 5%	100.60
Împrumutul căilor ferate ung.	119.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	117.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.25
Bonuri rurale ung.	98.80
„ n „ croato-slavone	105.—
Împrumut cu premiu ung.	142.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	135.00
Renta de hărție austriacă	95.70
„ n „ argint austriacă	95.25
„ n „ aur austriacă	112.60
Losuri austr. din 1860	152.25
Acțiunile băncii austro-ungare	937.—
„ n „ de credit ung.	362.—
„ n „ „ „ austr.	818.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.65
Napoleon-d'ori	9.51
Mărci 100 imp. germane	58.62
Loudra 10 Livres sterlingi	119.70

Publicațiune.

Prin aceasta se deschide a XVI-a

Loterie de binefacere a statului

reg. ung., al cărei venit curat,

în urma decisiunii Preaînalte a M. Sale ces. și reg. apost.

dela 8 Ianuarie 1892, e a se împărți astfel, ca

institutul de pensii al jurnaliștilor din Ungaria se capete $\frac{2}{10}$ parte, grădina de copii a reuniunii „Maria Valeria” din Odorheiu-săcuiască, comisiunea samaritană a reuniunii sanitare a țării, asilul de copii fuman, fondul ce e a se crea pentru veduțele și orfanii după funcționarii fără mijloace, spitalul public din Sighetul-Marmației și spitalul public din Muncaciul cu câte o a deca parte din venitul curat ce se speră.

Câștigurile totale satorite cu 3435

se urcă, după planul de joc de mai jos, cu 160.000, și anume:

1 câștig principal	60.000 fl.	300 nimeritori à 50 fl. laolaltă	15.000 fl.
1 „à 10.000 fl. laolaltă	10.000	3000 „ „ 10 „ „ „	30.000
3 „ „ 5.000 „ „	15.000		
10 „ „ 1.000 „ „	10.000		
20 „ „ 500 „ „	10.000		
100 „ „ 100 „ „	10.000		

Tragerea va fi irevocabil la 23 Iunie 1892. — Losul costă 2 fl. v. a.

Losuri se pot câpăta: la direcțiunea loteriei în Budapesta (Pesta, biurul suprem vamal, semietagiul), — la toate oficiile de loterie, saline și la percepțori, la cele mai multe oficii postale, la „Mercur” în Viena și la toate organele pentru vânzarea de losuri instituite în toate orașele și localitățile mai însemnate.

Budapesta, 1 Aprilie 1892.

[2402] 2-6

Direcțiunea reg. ung. de loterie.

La Dr. Iuliu Schopper,
apotecar în Oravița-montană
(com. Caraș-Severin)
este un post de [2491] 3-3
asistent de farmacie
vacant.

Condițiunile sînt: să fie farmacist diplomat și nediplomat cu praxă recerută; de naționalitate Română; care vorbește și limba germană are înțeles; despre honorar se poate informa prin epistolă.

Un contabil

se caută pentru

Institutul Tipografic.

Reflecții au se dovedească în cererile lor adresate Institutului Tipografic până la 1 Iunie st. n. cunoștințele lor comerciale, de contabilitate și de limbi.

A apărut și se află de vîndare
la Institutul Tipografic în Sibiiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabarată.

Traducere

de
G. B. Duică.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar:

25 cr. = 50 bani.

(Cu trimitere pe postă 5 cr. porto).

Accid carbolie natural

ce isvorește din Bálványos și tescuit fluid se recomandă pentru bererii și pentru fabricațiunea de apă gazoasă (Sodawasser) și vinuri spumoase. [2546] 1-12

Minele de accid carbolie ale baronului Apor,
Bálványos, p. u. Al-Torja (Háromszék).

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

Au eșit de sub tipar:

Arghir și Elena.

Istoria

preafrumosului fiilor de craiu și a preafrumosei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

închipture, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Institut tipografic în Sibiiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul tipografic, societate pe acții în Sibiiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Secouri pentru streșini
de tot felul.

Stimate
proprietar de casă!

Acoperiș de tinichea
de tot felul.

Îmi permit a Vă înștiința, că primesc pe lîngă un preț uimitor de ieftin și anume dela 70 cr. până la 1 fl. 50 cr. pro metru, executarea

scocurilor de tinichea pentru streșini

și

acoperirea coperișelor cu tinichea de fer

cu fl. 1.80 până fl. 2.50 pro □ metru cu vîpsire de două-ori; tot așa primesc reparaturi de secouri vechi și vîpsituri din nou.

Pentru sezonul de primăvară recomand
depositul meu bine asortat de

Cane de udat

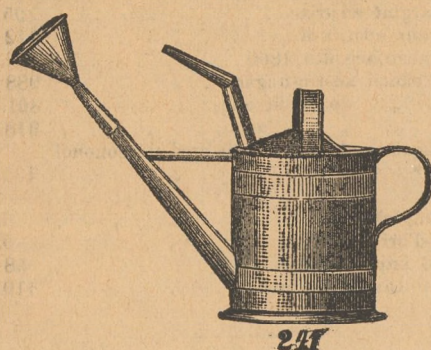
bune și ieftine, ca și toate articolele de tinichea trebuincioase în casă, și rog pe on. domni proprietari pentru binevoitorul sprigin, pe lîngă asigurarea, că ori-ce comandă o voi executa prompt, solid și ieftin.

Cu toată stima

G. Stuchlich,

tinichigiu,

Sibiiu, strada Turnului 7.

[2415] 6-6

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pîpîruș Pîtru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pămîntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vîntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalîn păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste toi vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Băi de iod

BASNA (BAASSEN, FELSŐ-BAJOM)

lîngă Mediaș,

apă de iod, brom și sare în comitatul Tîrnavei-mici; Transilvania.

Numeroasele isvoare de cură de iod și brom ale institutului de băi de cură au documentat în mod deosebit excelența lor putere de vindecare: la toate formele de reumatism și podagră, la cele mai diferite forme ale boalelor scrofuloase, la formele învechite de syphilis și la starea de slăbire rămasă îndărăt prin o îndelungată folosire de argint viu, la neuralgii și ischias, la boalele cronice femeiesci, la boalele cronice de piele (eczem, lupus, psoriasis) și rachitis.

Mijloace de cură: Băi calde și reci de puțină, băi roșinoase, cură prin apă de beut.

Baia se află într-o depărtare de $\frac{3}{4}$ oare de stațiunea Mediaș (Medgyes) a căilor ferate reg. ung. în o vale plăcută încungiurată de coline cu pădure și vii.

Legătura zilnică postală cu Mediașul. Locuințe arangiate confortabil. Bucătărie excelentă cu prețuri moderate. Băi de puțină edificate din nou și înzestrate cu tot confortul.

Prospecte la cerere gratuite.

Deschiderea băilor în 25 Maiu.

Dr. Fritz Folberth,
medicul băilor.

Direcțiunea băilor.